

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

ՆՈՐ՝ՏԱՐՈՒԱՆ ՊԱՏՊԱՄԸ

«Պատ է ետեզուիլ շնորհով Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի»

1984 տարուան 366 օրերը հասան իրենց լրումին։ Այսօր, մարդկութիւնը կնցած է նոր տարուան սեմին։ Ամանորի առթիւ մարդիկ իրար շնորհաւորութեան քորտեր են ուղարկում, հեռագրերին՝ եթէ հեռու են միմիանցից, իսկ եթէ մօտ են՝ այցելութիւններ են կատարում, բաժնաժողովիւններ փոխանակում ի նշան յարգանքի և բարեկամութեան։ Առևտրական հաստատութիւնները իրենց տարեկան հաշիւներն են փակում և նոր հաշուեանորդեր բացում։

Չմոռնանք, սիրելի հաւատացեալներ, որ Եկեղեցին ևս ունի իւր նոր տարին՝ Ծննդեան և Աստուածայայտութեան մեծ տօնը, որից սկսւում է և միւս տօների կարգաւորութիւնը։ Իրրեւ հոգեւոր հայր, սրտագինս շնորհաւորում եմ երկու տարիներն էլ և Աստուծոյ օրհնութիւնը հայցում ամենքիդ վերայ։

Այս զոյգ առիթներից օգտուելով, կը կամենայի խօսել նաև Ս. Ծննդեան տօնի մասին։

Մարդկային սովորական հասկացողութեամբ, երկինքն ու երկիրը իրարմէ հեռու և տարբեր գոյացութիւններ են, երկինքը՝ վեր, ուր Աստուածութեան աթոռն ենք երեւակայում, իսկ երկիրը՝ ներքեւ, ուր մեղոււոր մարդիկ են բնակւում, հեռու միմիանց անհուն տարածութեամբ։ Սակայն Փրկչի ծննդեամբ, ինչպէս նաև հետագային Անոր զործունէութեամբ ու Աւետարանին քարոզութեամբ, այդ հեռաւորութիւնը ջնջւում է, որովհետև Աստուծոյ ներկայութիւնը միայն երկնումը չէ, այլև երկրի վերայ, առաւել ևս մեր սրտերի և հոգիների մէջ։ Այս է նաև քրիստոնէութեան բերած ամենամեծ բարիքն ու նորութիւնը. «Արքայութիւնն Աստուծոյ ի ներքեւ ի մէջ է»։

Մեր բոլորիս երջանկութիւնը, երկրաւոր և յաւիտենական բովանդակութեամբ, մեր ներքին աշխարհի մէջն է։ Ի զուր կը լինի Բեթղեմէի մէջ պատահած ծնունդը Փրկչին, եթէ նա չծնինաւ մեր սրտերի և հոգիների մէջ և իր անձով, կեանքով ու քարոզչութեամբ նրանց ղեկավարն ու առաջնորդը չդառնայ։ Ճիշդ այս մտքով է, որ առաքեալն էլ Կորնթոսացիներին գրում է. «Ո՛ր դիտէք, եթէ տաճար էք Աստուծոյ և հոգի Աստուծոյ բնակաւ է ի մէջ» (Ա՛. Կորնթ., Գ. 16)։

Նոյն մտքով բայց տարբեր ձևակերպութեամբ է բացատրում Աթանաս Հայկ. ապետը մարդեղութեան մեծ խորհուրդը. «Աստուած մարմնացաւ, որպէսզի մարդը ռատուածանայ, այսինքն դէպի Աստուած բարձրանայ»։ Փրկչի ծննդեամբ, զծուեցաւ ուղարկուեցաւ աստուածանալու, այսինքն՝ Աստուծուն նմանելու ճանապարհը։ Յիսուս իւր լերան քարոզի մէջ պատահւում է լինել կատարեալ, ինչպէս Երկնաւոր Հայրը (Մրկ. Ծ. 48)։

Աստուծոյ հայրութեան գաղափարով մարդիկ դառնում են եղբայրներ, որով միայն կարելի է խաղաղութիւն հաստատել երկրի վերայ։ Ուր մարդկային են է իշխում, տառապանքիւ կայ, վէճ ու կռիւ։ Այնտեղ ո՛չ Աստուած կայ և ոչ էլ խաղաղութիւն։ Այս միտքը պատկերաւոր կերպով յայտնուած է Եղիա մարգարէի պատմութեան մէջ. Աստուած չի երևում նրան փոթորիկների և ամպրոպների մէջ, այլ քաղցր զհփուռի և կատարեալ խաղաղութեան մէջ։

Վերջանելով մեր խօսքը, յորդմում ենք ձեզ հանդուրժող լինել փոխադարձաբար իրարու հանդէպ և փոքր ինչ զուգա և բարեացակամ վերաբերմունք ունենալ։

Նոր Տարուայ և Ս. Ծննդեան բարեբաւտիկ տօների առթիւ, սրտագինս աղօթում ենք որ նորոգուին նաև մեր սրտերն ու հոգիները, և հրեշտակներն աւետուած խաղաղութիւնն ու հաճութիւնը հաստատուին համայն աշխարհի վերայ։

ՌՈՒԲԵՆ ՎՐԴ. ՅՈՒԱԿԻՄԵԱՆ

14 Յունուար 1985